

portýr

SOBOTA II. 2009

ZPRAVODAJ MEZINÁRODNÍHO FINÁLE FESTIVALU PORTA
V ÚSTÍ NAD LABEM

Soutěž, kde se bojuje tóny

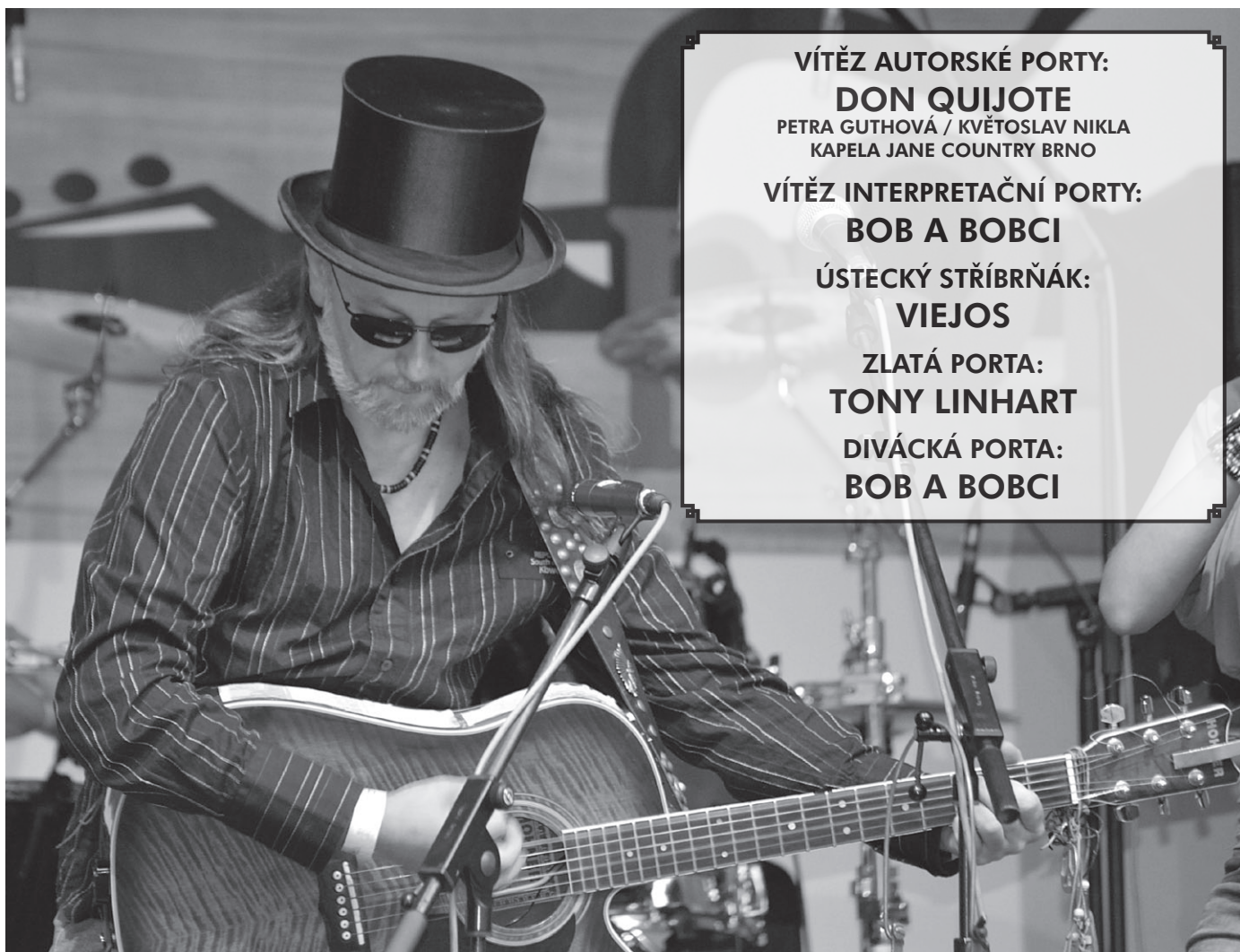
Proměnlivost počasí, které chvílemi bylo na plavky a chvílemi na kožich, byla možná důvodem, proč hlediště Letního kina byla při zahájení sobotního odpoledního programu poloprázdňé. Ale pravdou je, že postupem času se lavice v amfiteátru stále více zaplňovaly. Úvodní Vlajku svými hlasy vztyčovala domácí Náplava posílená kytarou a sytým hlasem nestárnoucího Kapitána Kída. Jako každý rok si pak žluté míčky vhozené

do publika našly své cíle, z nichž se tak zrekrutovala divácká porota, která rozhodne o jedné z udělovaných Port. Ta odborná byla jmenována dlouho v předstihu, i když v průběhu portovních dnů docházelo k malým improvizovaným změnám podle dané situace.

První polovinu finálového koncertování moderoval Mirek Černý, který se na portovní pódium vrátil po dlouhé pauze teprve před pár lety

a lze konstatovat, že neztratil nic ze své spikrovské pohotovosti. Druhou, večerní část provázal svým hlasem Vladimír Čech, známý z televizních obrazovek jako moderátor soutěže Milionář, méně už známý jako trampík s přezdívkou Vejce.

Mladá soutěžící skupina D. N. A.!! Všimněte si těch vykřičníků. Ty tam nejsou jen tak pro nic za nic. D. N. A. totiž dokáže bezchybně naser-

VÍTĚZ AUTORSKÉ PORTY:

DON QUIJOTE

PETRA GUTHOVÁ / KVĚTOSLAV NIKLA
KAPELA JANE COUNTRY BRNO

VÍTĚZ INTERPRETAČNÍ PORTY:

BOB A BOBCI

ÚSTECKÝ STŘÍBRŇÁK:

VIEJOS

ZLATÁ PORTA:

TONY LINHART

DIVÁCKÁ PORTA:

BOB A BOBCI

virovat svůj širokožánrový repertoár a zaujmout i ty, kteří pro některý z nich přímo nehorují. To je kumšt. Má spoustu příznivců, a to si museli tvrdě zasloužit. K soutěžnímu vystoupení mám jen dvě poznámky: první odehraná tvrdárna byla přezvučená (což určitě namísto popřou) a druhá je vlastně jen prokmitnutím myšlenky: být pochází z „hluboce“ swingového Brna, není pro tyto soutěže to hlavní. Myslím si, že kdyby do soutěžního vystoupení zařadili jednu jedinou skutečně trampskou písničku, přičemž trampovi není nutno vysvětlovat co to je, mohli by téměř najisto počítat s oceněním Stříbrňákem. Bezkonkurenčně. Nicméně, dokud nepadne verdikt poroty, mají podle mne stále dobře políčeno na některé z ocenění.

S tradiční muzikou, a nejen slovenského původu, se představila skupina **Cafe Edit**, která do finále postoupila z národního slovenského kola v Turzovce. Vznikla sice před čtyřmi roky, ale v současné sestavě hraje teprve od roku 2006. Na folkových a countryových festivalech ovšem není nováčkem. Ve shodě s dalšími kolegy si dovolím malou připomínku, že v tak početném obsazení by neměl pro skupinu být problémem vícehlasý vokál, který by projev kapely nesporně obohatil. V kontextu s výborně vykalkulovaným a znělým nástrojovým soundem se totiž zdál hlas zpěvačky poněkud méně výrazný.

Odpichová country prokládaná dynamickým rokenrolem v podání polské skupiny **Whisky River** bez nadsázky rozpohybovala všechno kolem. Lidé v hledišti se začali vrtět a natrásat a rytmus hned v první chvíli ovládl areál a všem bylo nad slunce jasné, že polští hudebníci si tuhle muziku fakticky s radostí užívají. Navíc na diváky působilo poněkud zvláště slyšet známé countryové pecky zpívané vedle angličtiny i nezvyklou, mazlivou polštinou.

Díky žánrovému mixu v repertoáru skupiny **Alibaba**, v němž zazníval folk, rock i country, si mohl z jejich vystoupení najít svůj šálek čaje téměř každý z diváků. Za velkou devízu Alibaba, která v současné složení hraje tři roky, ačkoliv vznikla už na přelomu tisíciletí, lze považovat hlas a projev jejich zpěvačky. A pokud bych měla k charakteristice kapely ještě něco dodat, pak to, že jim to báječně šlapalo a že dokázala zaujmout.

I velice schopný a zajímavý písničkář jako **Zdeněk Hamřík**, který se do Ústí probojoval z řevnického semifinále, znovu potvrdil, jak těžkou situací má jednotlivec oproti kapele na tak velkém prostoru a s tak mohutným diváckým zájemem. Navzdory kvalitním a sdílným textům, chvílemi evokujícím Plíhalovu přirozenou poetičnost, a nevтіravé kytáře amfiteátr prostě neutáhl. Je jasné, že písničkáři v každém případě lépe vyhovuje komornější prostředí, ale pravda je, že potleskem byl přece jen odměněn vrchovatě.

Už deset let spolu fungují muzikanti ze sousedního Slovenska, kteří si říkají poněkud záhadně **Neznámí**. Příjemný, pohodový projev, bez překomplikovaných aranží dává jejich countryrockovému zaměření dostatečný prostor, stejně jako divácké oblíbě. Musím se přiznat, že právě při jejich vystoupení mne napadlo, jak strašně těžké to vlastně má porota. Jak stejným měřítkem porovnat sólového písničkáře, folkové poetičkou skupinu a nadupanou country kape-

lu s odpichovým přitvrzeným nářezem. Jako by člověk chtěl srovnávat jablko a zahradní jahodu.

G-Runs znamená základní bluegrassovou tóninu gěčko, ale je i názvem další soutěžící, anglicky zpívající skupiny v komplikované národnostní sestavě. Hrají v ní totiž Holanďan, Slovák a Moraváci. Zpovzdálí jsme tipovali, kterýžto je onen nizozemský kapelník, a světe zboř se, byl to ten, který vystoupení doprovázel komentářem v naprosto čisté češtině. Vskočil do ní teprve před sedmi lety, když začal žít v krásném prostředí Vysočiny. Je vidět, že je talent na jazyky. G-Runs je zjevně zkušena a „vyhraná“ kapela. Ani v soutěžích nejsou nováčky, na jednom holandském festivalu se umístili na velice pěkném druhém místě, leč cenu nepřevzali, neboť, jak sami přiznali, prostě „zapařili“. Jejich výkon byl instrumentálně naprosto bezchybný a strhující, čímž získali přízeň a sympatie diváků. Toto vystoupení bylo krásným příkladem propojení různých národností v jeden celek zrovna tak, jako propojení současného bluegrassu s jeho tradičními kořeny. Líbili se, moc se líbili.

Strašlivá podivánka také není na portovních prknech nováčkem. V roce 2006 již zde jedno z ocenění získali. Jejich soutěžní blok byl tradičně mixáží folku, renezančních písní, kramářských písní a baladických textů. V jejich vystoupeních se objevují i jiné etnické vstupy, například inspi-

rované muzikou irskou či romskou. Perfektně odvedená práce, ale nenavázali spojení s obecností, zkrátka nějak to nešlo. Možná se do jejich vystoupení promítlo chvilkové přeprchávání, které diváky přimělo k přemístování pod zastřešenou část hlediště. Leč mnoho povyku pro nic, krápat ihned přestalo, ale diváci se přestali věnovat hledišti.

To, co přivezla do Ústí **Grupa Furmana**, která sem přijela rovnou z největšího polského country festivalu od Mazurských jezer, se na portovní scéně snad ještě neobjevilo. A demonstrovali to hned v úvodní instrumentálce, která patřila snad k tomu nejmodernějšímu a muzikantsky nejnáročnějšímu ze soutěžního večera. Směs bluegrassu, punku a reagee ocenila zejména mladší část publika, byla však nesporně strhující i díky přirozené živelnosti a drajvu polských hudebníků.

Texas Joe, jehož civilní jméno je Koenig, přijel z kolébky country – ze Spojených států. Muzikantskou kariéru nastoupil sice před deseti roky, ale v naprosto odlišném žánru, a to coby hráč v rockové kapele. V Ústí se představil jako sólista se silným a znělým hlasem a typickou nosovou angličtinou. Mimo jiné byl kromě Vladimíra Čecha také prvním, koho ten večer uslyšeli posluchači Českého rozhlasu v přímém přenosu.

Hanka a Georgína

Miss Porta

Redakce Portýra, jako každý rok, vybírala Miss Porta. Tento titul získala Patricie Theimerová z brněnské kapely D. N. A. Je to 18-ti letá konzervatoristka, která studuje hru na housle. Naši porotující redakci zaujala její razance, drive a osobitost. Kromě folku se zabývá i klasickou hudbou, sportuje, chodí do přírody a k trampingu má velice blízko. Loni získali jako kapela diváčkou Portu. Do mezinárodního finále postoupili jako vítězové „dorosteneckého“ festivalu Brána.

Redakce Portýr

Anketa mezi diváky

Přišel jste na Portu jen dnes?

Co vás sem přivedlo?

Ano, přišel jsem jen dnes, protože mě láká soutěž. V Řevnicích jsem byl celé tři dny, ale teď jsem bohužel neměl tolik času na celý program. Stanly, 51 let, Roudnice

Kdy jste přijeli a co se vám na Portě líbí?

Přijeli jsme dnes. Chtěli jsme dříve, ale ve čtvrtek a v pátek musíme do práce. Jsme rádi, že se tu dá přespat. Jezdili už naši rodiče, proto máme rádi trampskou muziku, ale tady jsme poprvé. Mrzí nás, že tu nejsou mladí lidé. Je to špatnou propagací. Byla jen reklama v country rádiu, kterou poslouchá malá skupinka lidí. Navíc duchodcům je jedno, jestli přijedou ve čtvrtek. Ale pro ty, co jedou například z Ostravy není lehké si vzít tak dlouhou dovolenou. Porta má být sice mezinárodní, ale Slovinci by na ni museli vyjet už ve středu dopoledne. Navíc neděle je celá volná. Když jsem chtěl sehnat nějaké informace o Portě, strávil jsem skoro dva dny na internetu. Marně.

Skupinka tří diváků z Ostravy, 23 let

S kým jsi přišel na Portu a co se ti tu líbí?

Přišli jsme pěšky s rodiči a líbí se mi tu hudba. Sice pořad chodím, ale poslouchám ji. Občas si ji pouštíme i doma.

Jan, 8 let

V tuto chvíli jsme musely anketu zastavit; začal hrát Xindl X a s námi se nechtěl už nikdo bavit.

T. O. Ruměnky